

حزب کمونیست کارگری و سانسور "نان کار آزادی اداره شورایی" در اعتراضات هفت تپه

رضا مقدم – ۲۹ آذر ۱۳۹۷

حزب کمونیست کارگری بعد از حمایت از مجمع عمومی نهادهای امنیتی برای ایجاد سندیکا در شرکت واحد، در گفتگوی خلیل کیوان با حمید تقوایی با نام "جایگاه و دستاوردهای اعتصاب هفت تپه و ائتلاف نظرات" (پنجشنبه ۲۹ آذر – سایت آزادی بیان) به توجیه دفاع از اعلام پایان اعتصاب در هفت تپه توسط خود و اتحادیه آزاد نیز پرداخته است که در جای دیگری بررسی خواهد شد. هدف این نوشته طرح علل سانسور شعار استراتژیک "نان کار آزادی اداره شورایی" کارگران هفت تپه توسط حمید تقوایی و خلیل کیوان است.

در این مصاحبه از خواست شورا در سندیکای هفت تپه صحبت می شود اما درباره "نان کار آزادی" نه. یعنی مصاحبه کننده و مصاحبه شونده درباره پسوند "نان کار آزادی" که "اداره شورایی" است اظهار نظر می کنند اما "نان کار آزادی" را درز میگیرند.

از آنجا که هر سوسیالیستی باید برای شوراها یک جایگاهی قائل باشد، مطابق اظهارات چند ماه قبل حمید تقوایی در جلسه کلن آلمان، در نظام مورد نظر حزب شوراها می توانند تشکیل شوند اما قدرت باید در دست حزب باشد!! از نظر حزب کمونیست کارگری "همه قدرت به شوراها" در انقلاب اکتبر منتفی است زیرا با نظام تک حزبی مورد نظر حزب منافات دارد. در صورتیکه حکومت کارگری حکومت حزبی نیست، چه برسد به تک حزبی. حکومت ایدئولوژیک نیست. حکومت طبقه است و بر ساختار شورایی متکی است. احزاب آزادند و طبعاً قدرت و نفوذ هر حزب در سیاستهای شوراها و از این طریق در ساختار قدرت خود را نشان می دهد.

مباحث حزب و قدرت سیاسی در کنگره دوم حزب با مخالفتهایی که بعدها منجر به جدایی نزدیک به نیمی از نمایندگان کنگره دوم در آوریل ۱۹۹۹ شد، روبرو گردید و لذا این حزب و رهبرانش فرصت نیافتند ساختار نظام مورد نظر خود را تبیین کنند. بطور مثال نظام پارلمانی و نظام شورایی هر دو تبیین و تجربه شده است اما حزب کمونیست کارگری هیچ تبیینی درباره نظام تک حزبی مورد نظر خود ندارد. بعنوان دو نمونه از صدها سؤال، اگر حکومت حزب جاودانی نیست، تعویض قدرت چگونه صورت می گیرد؟ در حکومت تک حزبی مورد نظر حزب کمونیست کارگری، انواع و اقسام قوانین کشور کجا تصویب میشود؟

و اما درباره علت اصلی این نوشته یعنی علت سانسور شعار کارگران هفت تپه یعنی "نان کار آزادی اداره شورایی" توسط حزب کمونیست کارگری. در انقلاب ۵۷ جنبش مستقل کارگری ایران از خواست عضویت یک نماینده کارگر در شورای انقلاب، که توسط کارگران صنعت نفت بعنوان پیشتازان جنبش کارگری، مطرح شد فراتر نرفت. برای اولین بار در تاریخ ایران، جنبش مستقل کارگری مشخصات آلترناتیو حکومتی خود را با شعار استراتژیک "نان کار آزادی اداره شورایی" در اعتصابات کارگران نیشکر هفت تپه مطرح ساخت. این شعار که چکیده مطالبات همه جانبه اقتصادی، سیاسی و اجتماعی جنبش مستقل کارگری است سریعاً به جنبش زنان و دانشجویی سرایت کرد زیرا پاسخی بود به نیاز میرم اتحاد جنبشهای اجتماعی در سطح کلان برای برپایی و سازماندهی یک جنبش میلیونی "نان کار آزادی" علیه نظام موجود و همه جریانات دست راستی سلطنتی و لیبرال. اکنون "نان کار آزادی" با پسوندهای گوناگون و بدون رقیب صاحبان اصلی خود را در جنبش مستقل کارگری، جنبش دانشجویی، جنبش زنان یافته و دارای دینامیزم ویژه گسترش خود در این جنبشها و اعتراضات افشار دیگر شده است.

احزاب چپ و سوسیالیست منجمله حزب کمونیست کارگری دیر یا زود ناگزیر خواهند شد با جنبش "نان کار آزادی" همراه شوند و یا علیه آن بایستند. سانسور "نان کار آزادی اداره شورایی" مانع گسترش آن نیست بلکه افشاگر و سؤال برانگیز است.